

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Poznaniu**

Skarżący: Prokurator Rejonowy Poznań – Wilda

**Organ Administracji: Rada Miejska w Swarzędzu.
ul. Rynek 1, 62 – 020 Swarzędz.**

Odpowiedź na skargę

Rada Miejska w Swarzędzu przekazuje zgodnie z art. 54 § 2 Ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Z 2002 r. Nr 153, poz. 1270 z późniejszymi zmianami) skargę Prokuratora Rejonowego Poznań – Wilda, która wpłynęła do Urzędu Miasta i Gminy w Swarzędzu w dniu 30 marca 2011 r. na uchwałę Nr XXXVI/224/2009 Rady Miejskiej w Swarzędzu z dnia 10 marca 2009 roku w sprawie określenia liczby punktów sprzedaży napojów alkoholowych zawierających powyżej 4,5% alkoholu (z wyjątkiem piwa) i zasad usytuowania miejsc sprzedaży napojów alkoholowych na terenie Miasta i Gminy Swarzędz i wnosi o uznanie skargi za bezzasadną z przyczyn określonych w uzasadnieniu.

Uzasadnienie

W dniu 30 marca 2011 r. wpłynęła do Urzędu Miasta i Gminy w Swarzędzu skarga Prokuratora Rejonowego Poznań – Wilda, na uchwałę Nr XXXVI/224/2009 Rady Miejskiej w Swarzędzu z dnia 10 marca 2009 roku w sprawie określenia liczby punktów sprzedaży napojów alkoholowych zawierających powyżej 4,5% alkoholu (z wyjątkiem piwa) i zasad usytuowania miejsc sprzedaży napojów alkoholowych na terenie Miasta i Gminy Swarzędz.

Powyższa uchwała została opublikowana w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego Nr 100, poz. 1527 w dniu 18 maja 2009 r.

Uzasadniając skargę wyjaśniam co następuje: przedmiotowa uchwała nie została podjęta z naruszeniem prawa, a w szczególności ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. 2007 Nr 70 poz. 473 tj.). W uchwale tej nie został poszerzony katalog miejsc chronionych, zawarty w art. 14 ust. 1-5 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, (dalej: uwt), na terenie których nie wolno sprzedawać i podawać napojów alkoholowych. Wskazane zostały jedynie obiekty, w pobliżu których (a konkretnie w odległości nie mniejszej niż 50 metrów) nie mogą być usytuowane punkty sprzedaży napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia w miejscu lub poza miejscem sprzedaży. Uprawnienia takie wynikają z art. 12 ust. 2 uwt, który mówi, że Rada Miejska ustala zasady usytuowania miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych na terenie gminy, a określenie odległości 50 metrów od obiektów chronionych i wskazanie tych obiektów jest niczym innym jak ustaleniem przedmiotowych zasad.

Kolejną kwestią budzącą wątpliwości Prokuratora Rejonowego, jest określenie minimalnej odległości tj. 50 metrów, jako wystarczającej odległości punktu sprzedaży alkoholu w stosunku do obiektów chronionych. Trudno jest się zgodzić z tym, że odległość ta jest niewystarczająca do zapewnienia ochrony obiektom, którym nadano status chronionych, ponieważ uwt nie określa minimalnej odległości, która musi być zachowana, a jedynie wprowadza zakazy i przesłanki uniemożliwiające sprzedaż alkoholu w określonych miejscach i okolicznościach.

W tym miejscu należy zaznaczyć, że Rada Miejska ma uprawnienia do ustanawiania zasad usytuowania miejsc sprzedaży alkoholu i wzięła pod uwagę wszystkie idee przewodnie w celu realizacji uwt, a ustalając odległość 50 metrów uznała, że jest ona wystarczająca dla potrzeb ograniczenia dostępności alkoholu określonej w gminnym programie profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych.

Pamiętać tutaj także trzeba, że podmiot sprzedający alkohol jest zobowiązany do przestrzegania zasad sprzedaży określonych art. 15 uwt, o zakazie sprzedaży alkoholu osobom do lat 18, a za nieprzestrzeganie tych zasad organ zezwalający cofa zezwolenie na sprzedaż napojów alkoholowych, o czym mówi art. 18 ust. 10 uwt. W związku z tym jest to również bariera, ograniczająca ryzyko zakupu oraz spożywania alkoholu przez osoby nieuprawnione, a co za tym idzie, realizowane są w ten sposób idee przewodnie uwt akcentujące życie obywateli w trzeźwości jako niezbędnego warunku moralnego i materialnego dobra narodu.

Odnosząc się do zarzutu, iż metody obliczania minimalnej odległości są nieprecyzyjne, niejasne, i w ten sposób sprzyjają możliwości różnego ich pojmowania zaznaczyć trzeba, że to nie podmiot sprzedający alkohol dokonuje pomiaru, lecz

przedstawiciel gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych, który zobowiązany jest do przestrzegania uwt, uchwały określającej zasady usytuowania punktów sprzedaży napojów alkoholowych oraz gminnego programu profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych, a co się z tym wiąże stoi na straży realizacji idei przewodnich tych aktów prawnych.

Poruszając ostatni już zarzut, iż unormowanie zawarte w §3 uchwały Rady Miejskiej wskazujące że „zasady usytuowania miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych określone w §2 nie dotyczą jednorazowych zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych” jest niezgodne z założeniami ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, uważam, iż zapis ten nie stanowi modyfikacji przepisów ustawowych, gdyż sama uwt nie zawiera wyraźnego zakazu zastosowania takich unormowań.

Mając powyższe na uwadze Rada Miejska w Swarzędzu wnosi o uznanie skargi za bezzasadną.